

ρετή; οὐχί, ἀλλ' ἄπλοῦν ἔνστικτον εὐθύτητος καὶ καλοκάγαθίας ἐλαστικώτατον. Μόνος πόθος μου ἦν νὰ ἐνεργῶ κατὰ προδιεγεγραμμένον κανόνα καὶ νὰ εἶμαι ἀρεστὴ εἰς ἐκείνους, οὓς ἠγάπων. Ὁ πόθος μου οὗτος ἦν τόσον φυσικὸς ὅσον καὶ ὁ τοῦ παῖζειν καὶ διανοεῖσθαι. Ἐγεννήθην φέρουσα ἐν ἑαυτῇ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἀρμονίαν, τὸ δ' αἰσθημα ἐκείνο μ' ἔκαμνε νὰ εὐρίσκω ἔκτακτον καὶ αὐθόρμητον εὐτυχίαν εἰς τὸ νὰ συνδιᾶζω τὸ καθήκον πρὸς τὰς πράξεις, τὰς προτιμήσεις πρὸς τὰς ἐνεργείας μου. Πρὸ πάντων εἶχον ἔμφυτον πρὸς τὸ ψεῦδος βδελιγμίαν, αὕτη δὲ ἔφθανε μέχρι τοῦ μαρτυρίου. Πολλοὶ παῖδες ὑπέστησαν, ὡς καὶ ἐγώ, ἐπίδρασιν ἐκπληξέως εὐρεθέντες ἀπέναντι τῶν ἐπιστήμων ψευδολογιῶν· ὡς, τὸ ἀκούειν τὴν μητέρα αὐτῶν διατρίπτουσαν τοὺς ὑπηρέτας νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ὅτι δὲν εὐρίσκοντο ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνῷ πράγματι ἦσαν. Συνεπαίχθην θλιβερᾶς εἰδικότητος ἐν τῷ χαρκατηρί μου, τὸ αἰσθημα ἐκείνο τῆς ἐκπληξέως λίαν ἀργὰ ἐξέλιπεν ἐξ ἐμοῦ, δύναμις δὲ νὰ διαβεβαιώσω ὅτι ὁλοσχερῶς δὲν ἐξέλιπεν.

(Ἀκολουθεῖ).

A. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Δὲν πρόκειται περὶ μύθου τινὸς ἐξ ἐκείνων, οὓς διηγείται τις κατὰ τὰ Χριστούγεννα.

Πρόκειται περὶ ἱστορίας, ἱστορίας ἄνευ δραματικῶν περιπετειῶν, ἱστορίας κοινῆς, συνήθους χρονικοῦ ἐξ ὧν συχνάκις, σχεδὸν πάντοτε, ἀπαντᾷ τις εἰς τὰς ἐφημερίδας. Θὰ ἀρνηθῶ τὸ πρᾶγμα ἁπλῶς, ἄνευ στολιστικῶν λεπτομερειῶν, καθὼς ἀκριβῶς συνέβη τῇ πρωτῇ τῆς χθὲς.

Ἦτο ὀγδόη ὥρα τῆς πρωίας. Οἱ Παρίσιοι μὲν ἐξεγείροντο, τὰ καταστήματα ἠνοίγοντο, ἀλλὰ τὰ καφενεῖα, ἐν οἷς ὅσοι πλείστοι διενυκτέρευον, ἦσαν ἀκόμη κεκλεισμένα. Οἱ ἄνθρωποι σπεύδοντες μετέβαινον εἰς τὰς ἐργασίας των, ἐγὼ δὲ ἔχων τὸ σιγαρέττον εἰς τὰ χεῖλη, εὐθυμῶς, εὐδιήθετος, περιπάτουν ταχεὶ τῷ βήματι, ὅπως καταστήσω εὐχερῇ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματός μου, ἀνὰ ζωογονουμένου ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ ἀέρος. Σκεπτόμενος τοὺς διεληθόντας ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἐν εὐωχίαις καὶ βεβαρυμένην ἔχοντας τὴν κεφαλὴν, ἐθεώρουν ἑαυτὸν λίαν εὐτυχῇ.

Ἐβλινον παρὰλλήλως τῇ προκυμίσῃ, τὰ βλέμματά μου δὲ ἀπὸ τῶν κιτρίνων κυμάτων τοῦ Σηκουάνης ἐφέροντο εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου, ἀνὰ μέσον τῆς ὠχρᾶς οὐμύχλης, ἀπῆστροπτε καὶ ἠκτινοβόλει ὁ ἥλιος. . .

Ἐβλάδιζον πρὸς τὸ προάστειον τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου.

Ἐν τῇ γωνίᾳ ὁδοῦ τινός, ἀθυρματοπώλης, ἀπομειμωμένος ἐπὶ μικρᾶς τραπέζης ἐχούσης σχῆμα Χ ἐξέθετεν ἀθύρματά τινα ἐκ λευκοσιδήρου, κεχρωμα-

τισμένα διὰ βαφῶν τραχέων καὶ χονδροειδῶν. Ἐν μέσῳ τῶν ἐκ λευκοσιδήρου τούτων ἀθυρμάτων διεκρίνετο μικρὸν νευροσπαστον, ὅπερ ὑπέκρινε εἰς ἐλαφρὰν πίεσιν, ἐπιδιόνιζε κορυφὴν δέδρου μετὰ σταθερότητος καὶ προθυμίας, οὐδέποτε δὲ ἀποκλίνον.

Ὅπισθεν δὲ τοῦ φανοῦ τοῦ φωταερίου, πλησίον τοῦ ὁποῖου ἔμενεν ὁ μικρέμπορος, παιδίον τι ἔστη πρὸ τῆς τραπέζης του, ἥτις ἦτο ὑψηλότερα αὐτοῦ. Ἐμελλον νὰ διέλθω ἐκείθεν. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ παιδίου ἀνεχάριστε τὴν πορείαν μου.

Ἦτο ἡλικίας πέντε ἕως ἑξ ἐτῶν, ἀλλὰ μικροῦ ἀναστήματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ. Ἦτο πλάσμα καχεκτικόν, γεννηθὲν ἐν κακουχίαις καὶ ταλαιπωρίαις, ζῶν ἐν ὑπερώοις κακῶς ἀερίζουμένοις, οὕτινες τέλος ἡ φυσιογνωμία, ἕνεκα τῆς καχεκτικῆς φύσεώς του, ἀπεδείκνυνεν νοσηρὰν ἰδιοσυγκρασίαν.

Τὸ παιδίον ἦτο λεπτοφυὲς ὡς κοράσιον.

Ἦτο εὐτελῶς ἐνδεδυμένον, ἔφερε δὲ ἔνδυμα ἐκ χονδροειδοῦς ὑφάσματος φαιοῦ, περὶ τὸν τράχηλον δὲ ἔφερε κάλλυμα ἐξ ἐρίου ἐρυθροῦ καὶ μέλανος.

Τὸ τοιοῦτοτρόπως ἐνδεδυμένον παιδίον, δὲν ἦτο ποσῶς χονδροειδῶν χαρκατηριστικῶν. Ἦτο τούναντίον συμπληρῶς, καὶ κανονικῶν χαρκατηριστικῶν, τὸ δέριμα αὐτοῦ ἦτο λευκόν, ὀλίγον δὲ τι συνεσταλμένον ἐκ τοῦ ψύχους, οἱ ὀφθαλμοὶ του γλαυκοί. ὦ! οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν μεγάλοι καὶ προέδιδον θλιψιν, ἔφερον δὲ κύκλῳ δακτύλιον μέλαν. Αἱ βλεφαρίδες προέδιδον κόπωσιν καὶ ἦσαν κατέρυθροι, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐφάνετο ἀποστῆζον ἐν δάκρυ.

Τὸ παρετήρουν, ἐκείνο δὲ ἐφάνετο ὅτι δὲν μὲ ἐβλεπε. Ἡ προσοχὴ του ἀπερροφᾶτο ὑπὸ τῶν εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένων ἀθυρμάτων. Διὰ τῶν βλεμμάτων αὐτοῦ περηκολούθει τὰς κινήσεις τοῦ νευροσπάστου, ὅπερ ἐκίνει ὁ μικρέμπορος φρενητιωδῶς.

Παρατηρῶν τὸ βλέμμα τοῦ μικροῦ παιδός, τὴν λύπην ἣν ἐξέφραζον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦς, ἤρχισα νὰ σκέπτομαι τὸ θυγάτριόν μου, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχον ἐγκαταλίπει ἐν τῇ οἰκίᾳ χεῖρον διὰ τὴν πλαγίονα, ἣν εἶχεν ἐνδύσει διὰ κινουργῶν ἐνδυμάτων. Ἐπὶ τῆς παρειᾶς μου ἤσθανόμην τὰ θερμὰ δάκρυα τοῦ θυγατρίου, ὅπερ διήνυνεν τοιαύτην ἡλικίαν ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι τὰ Χριστούγεννα κατέρχονται διὰ τῆς καπνιδόχης, σφόδρα νὰ ἐπιθυμῇ ὅπως τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀνταμωθῇ πᾶντοτε ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ, καὶ νὰ χαίρῃ τόσον ὥστε ἐξεγερόμενον νὰ εὐρίσκει ἀθυρματίον τι ἐν τῷ ὑποδήματί της.

Λίαν συγκινημένος ἐπλησίασε τὸ μικρὸν παιδίον.

— Δὲν εἶναι ὠραία αὐτὴ;

— Ναι.

— Ἐχεις καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν σου;

— Ὁχι.

— Ὁ πατήρ σου δὲν σοὶ ἔδωκε τοιαῦτα;

Οὐδεμία ἀπάντησις.

— Ἐχεις πατέρα;

— Ὁχι.

— Μητέρα;

— Ναι.

Τὸ παιδίον ἀπῆντα πάντοτε διὰ μονοσυλλάβων λέξεων, ἄνευ δειλίχς ἢ περιφρονήσεως, ἡπίως, χωρὶς νὰ μὲ παρατηρῇ καὶ ἔχον τὰ βλέμματα αὐτοῦ πάντοτε προσηλωμένα ἐπὶ τῶν ἀθυρμάτων.

— Καὶ τί κάμνει ἡ μήτηρ σου;

— Ἐργάζεται.

— Ποῦ;

— Κάμνει καθέκλας.

— Ποῦ κατοικεῖς;

— Ἐκεῖ.

Καὶ διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς του, ἔδειξε πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ προαστείου.

— Δὲν ἔβαλες τὰ ὑποδήματά σου πλησίον τῆς ἐστίας;

— Δὲν ἔχομεν ἐστίαν.

— Πῶς, ἡ μήτηρ σου δὲν ἀνάπτει πῦρ;

— Ναι, ἔχομεν πύραυλον πλησίον τοῦ τοίχου.

— Καὶ δὲν ἔβαλες τὰ ὑποδήματά σου πλησίον τοῦ πυραύλου;

— Ναι.

— Καὶ τὰ Χριστοῦγεννα δὲν ἤλθον;

— Μάλιστα.

— Καὶ τί σοὶ ἔδωκαν;

— Δὲν γνωρίζω.

— Διατί;

— Δὲν εἶδον, ἐχάθη!

— Πῶς τοῦτο;

— Ἐφυγεν ἀπὸ τὰς ὁπὰς τῶν ὑποδημάτων μου.

Ἐταπεινώσακ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδον τοὺς πόδας του ἡμιγύμνους, οἱ δὲ δάκτυλοι αὐτῶν προέβηλον ἐκ τῶν διατρήτων ὑποδημάτων του. Τότε ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ ἀθυρματοπώλου ἔλαβον τὸν πριονιστὴν τοῦ ξύλου καὶ ἐκ τοῦ θυλακίου ἐξήγαγον μικρὸν ἀργυροῦν νόμισμα.

— Πάρε, εἶπον εἰς τὸ παιδίον.

Μὲ ἠτένισε δειλῶς ἐκπληκτον τὸ παιδίον, μὴ ἐννοοῦν τί συμβαίνει.

— Πάρε το, εἶναι διὰ σέ!

Μετὰ μικρὸν ἐκπληξιν ἐνόησεν, ἔπεινε τὰς δύο χεῖρας, ἔλαβε τὸ ἄθυρμα καὶ τὸ μικρὸν νόμισμα ταύτοχρόνως, εἶτα δὲ ἐκ φόβου μὴ ἀναγκάσω τὴν ἀπόφασίν μου καὶ πᾶρω ὀπίσω πᾶν ὅ,τι τῷ ἔδιδον, τὸ μικρὸν παιδίον, χωρὶς νὰ ἐγείρῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπ' ἐμοῦ, χωρὶς λέξιν νὰ προσφέρῃ, κρατοῦν διὰ τῶν συνεσφιγμένων χειρῶν του ἐπὶ τῆς κοιλίας τὸν θησαυρόν του, ἔστρεψε τὰ νῶτά του καὶ ἔφυγε ὁρμακίως ὡς κλέπτῃς.

GUSTAVE RIVET.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἀστρονομικὴ κίνησις περιεστράφη εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ κομήτου Holmes, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει, ὡς καὶ περὶ τοῦ περιοδικοῦ κομήτου τοῦ Wolf¹ καὶ τελευταῖον περὶ τοῦ νέου κομήτου τοῦ Brooks, ἀνακαλυφθέντος τῇ 8)20 νοεμβρίου ἐ. ἔ. Καὶ περὶ μὲν τοῦ κομήτου Holmes, ὁ κ. Tisserand παρουσίασε τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 23)5 δεκεμβρίου, τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῶν Παρισίων, διὰ τοῦ ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Δυτικοῦ σύγγου, ὑπὸ τοῦ κ. O. Callandreau, γενομένων παρατηρήσεων, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν θέσιν τῶν πρὸς σύγκρισιν ἀπλανῶν ὡς καὶ τὴν φαινομενικὴν θέσιν τοῦ κομήτου τούτου, ἐπὶ δὲ καὶ ὑπόμνημα τῶν κ.κ. Rambaud καὶ Sy ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν γενομένων παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κομήτου, ἀπὸ τῆς 4)16 μέχρι τῆς 10)22 νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Ἀλγερίου διὰ τοῦ ἀγκωνοειδοῦς ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου, ὑπόμνημα ἀνακοινωθὲν τῇ αὐτῇ Ἀκαδημίᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 30)12 δεκεμβρίου.

Κατὰ τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, τὴν 4)16, ὁ κομήτης παρίστατο ὑπὸ τὴν μορφήν νεφελώματος μετὰ κεντρικοῦ πυρῆνος διακεχυμένου. Τὸ βορειοδυτικὸν τριῖμα τοῦ νεφελώματος ἦτο πολὺ λαμπρότερον τοῦ νοτιοανατολικοῦ, ἔνεκα δὲ τούτου, ἐνῶ διὰ μικρᾶς μεγεθύνσεως ἐφαίνετο ἐπαισθητῶς στρογγύλος, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ὁρώμενος ἐφαίνετο ἐπιμήκης. Τὰς ἐπομένας ἡμέρας, διεκρίνετο καθαρῶς οὐρὰ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιμηκύνσεως τοῦ πυρῆνος. Ὁ κ. Renaulx ἐφωτογράφησε τὸν κομήτην, μετὰ πολλῆς ὁμως δυσκολίας ἔνεκα τοῦ ὕψους τοῦ ἀστρου καὶ τῆς μικρᾶς φωτοβολίας τοῦ πυρῆνος.

Περὶ δὲ τοῦ περιοδικοῦ κομήτου τοῦ Wolf, ὁ ἀκμάτος διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Παρισίων κ. Tisserand ἀνεκοινώσατο τῇ Ἀκαδημίᾳ, κατὰ τὴν δευτέραν τῶν προμνησθειδῶν συνεδριῶν αὐτῆς, ὑπόμνημα περὶ τῶν, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ 1892, ὑπὸ τῶν κ. E. Cossérat καὶ F. Rossard, διὰ τοῦ μεγάλου τηλεσκοπίου τοῦ Ἀστεροσκοπίου τῆς Τουλούζης, γενομένων παρατηρήσεων σχετικῶς πρὸς τὴν θέσιν τῶν ἀπλανῶν τῆς συγκρίσεως καὶ τὰς φαινομενικὰς θέσεις τοῦ κομήτου τούτου.

Περὶ δὲ τοῦ νέου κομήτου τοῦ Brooks δύο ἐγένοντο ἀνακοινώσεις, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ Tisserand, παρουσιάσαντος τῇ Ἀκαδημίᾳ ὑπόμνημα τοῦ κ. Esmiol, σχετικὸν πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας παρατηρήσεις, τὴν 12)24 νοεμβρίου, ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Μασσαλίας, διὰ τοῦ ἰσημερινοῦ τηλεσκοπίου ἀνοίγματος 0,26 μ., ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Lœvy, παρουσιάσαντος τῇ Ἀκαδημίᾳ ὑπόμνημα τοῦ κ. Fabry, σχετικὸν πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας παρατηρήσεις, ἐν τῷ αὐτῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Μασσαλίας, τὴν 17)29 καὶ τὴν 18)30 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἐκ τοῦ ὑπομνή-

1) Βλέπε ἀριθ. 7, ἐν σελ. 134.

2) Βλέπε ἀριθ. 5, ἐν σελ. 94.